

Keeleteooria on entsüklopeedias esile tõstetud omaaegsed tipud – strukturaallingvistika, generatiivgrammatika ja eksperimentaalfonetika – ning peletud neist lähtuvad rakendused: raatlõlge, keelestatistika, kommunikatsiooniteooria, kõnesüntees ja kõnetuistus (viimased seatakse rakendatavad seadmete loomisel, infotöötuses, kõneteraapias ja keeleõppituses).

Ümber aamapöödi defineerib rakenduslingvistikat ka David Crystal oma lingvistikaentsüklopeedias: rakenduslingvistika on lingvistika teooriate, meetodite ja avastuste kasutamine muudes keelega seotud valdkondades. Soomlaste arusaam ei erine eespool esitatud seisukohtadest. Kuivõrd kolmekümne aastaga ei ole maailmas ses asjas suudetud üksmeelt leida ja rakenduslingvistiliste valdkondade loetelu venib aina pikemaks ja pikemaks, on Soome keadlase loobunud pead mürdnüst rakenduslingvistika sisu üle.

Ühinguasutamiskoosolekul kõnelnud prof Karl Sajavaara sõnusti seostatakse Soomes rakenduslingvistikaga iga-sugust tegevust, millel keeleasjadele mingitagi pistmist on. Kõige rohkem inimesi hõlmav rakenduslingvistika valdkond on keeleõpe, nii õppimine kui ka õpetamine, nii emakeele kui ka teise keele õpe, samuti võõrkeele õpe koolis ja täiskasvanute keelekursustel, mitnekeelise problemaatika jm. Kuigi on võimalik, et rakenduslingvistika uuringutes saadakse tulemusi, mis lisavad keele kohta uusi puhtteoreetilisi andmeid, arvas K. Sajavaara, et keele uurimine on ole rakenduslingvistika põhiesmärke vaid pigem kaasnähtus.

Keelgrasestubutuselus ja ühiskonnas väga palju keelekujumused on olulised poliitikas, kommunikatsioonis, info- tehnoloogias, sotsiaalõppes, meditsiinis jm; tekste luuakse, tõlgitakse, töödeldakse; keele eest kantakse pidevalt hooli.

Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: „rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika „tulemusi.“ (Eesti Entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995, lk 11).

Kui püüda kõlme konverentsi materjalil põhjal välja tuua Eesti rakenduslingvistika olulisemad harud, oleksid need järgmised: võõrkeeleõpe ja eesti keele kui teise keele õpe, kontrastiivgrammatika uuringud, keeletehniloogia, leksikoloogia ja leksikograafia, keelestatistika, keelepoliitika, tõlkimine, keelepoliitika, hindamine ja vigade analüüs. Need alad on olnud esinud kõikil konverentsidel. Pisut korvale on seni jäänud keelehoole ja keelekorraldus, mis õige määritud alade teadlikku hindamist, on eesti keele hea käekäigu seisukohast ülioluline. Kas edaspidi julgeldakse laendada ka holoogiat, milde rakenduslikku kallakut, hakkab ehk nüüdest sõltuma ka ühingu toest ja häälest rakenduslingvistika arendamisel.

Mida ühinguist saab? On üldiselt teada, et uus asi tekitab imbusku, kui ei ole järele teada „mida mina sellest saan“. Selle ühingu, nagu küll imuselt iga muu vastse moodustise puhul tuleb esialgu puhenduda tema kannatlikule kasvatamisele, enne kui temale ootumi võilehita. Seepärast on õige mõelda, et ühingu, tuleks hoopis küsida:

Mida ühinguist and? Astumiskoosolekul prof Karl Sajavaara lastele teamele, et iga liituja mõtleb, mida ühinguist anda, kuidas ise oma valdkonnas rakenduslingvistilist tegevust teha. Oodatud on kõik head ühingu nähtavaks ja vajalikuks teemiseks ideid, abivariante, ke sidemete sõlmimist muu maailmaga, aga ka Eesti teiste, ala poolst lähedaste seltside ja ühingutega. Eesimese ajana luuakse rakenduslingvistika ühingu koduleht, mille kaudu saab hakata vahetama.

Eesti rakenduslingvistika ühingu loomiseks on võimalik astuda isikliku avalduse alusel ühingu asjaajaja Külli Kuu-se kaudu (e-post: eryl@ee), edaspidi saab avalduse planeerida orgulehel.

Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: „rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika „tulemusi.“ (Eesti Entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995, lk 11).

Keeleteooria on entsüklopeedias esile tõstetud omaaegsed tipud – strukturaallingvistika, generatiivgrammatika ja eksperimentaalfonetika – ning peletud neist lähtuvad rakendused: raatlõlge, keelestatistika, kommunikatsiooniteooria, kõnesüntees ja kõnetuistus (viimased seatakse rakendatavad seadmete loomisel, infotöötuses, kõneteraapias ja keeleõppituses).

Ümber aamapöödi defineerib rakenduslingvistikat ka David Crystal oma lingvistikaentsüklopeedias: rakenduslingvistika on lingvistika teooriate, meetodite ja avastuste kasutamine muudes keelega seotud valdkondades. Soomlaste arusaam ei erine eespool esitatud seisukohtadest. Kuivõrd kolmekümne aastaga ei ole maailmas ses asjas suudetud üksmeelt leida ja rakenduslingvistiliste valdkondade loetelu venib aina pikemaks ja pikemaks, on Soome keadlase loobunud pead mürdnüst rakenduslingvistika sisu üle.

Ühinguasutamiskoosolekul kõnelnud prof Karl Sajavaara sõnusti seostatakse Soomes rakenduslingvistikaga iga-sugust tegevust, millel keeleasjadele mingitagi pistmist on. Kõige rohkem inimesi hõlmav rakenduslingvistika valdkond on keeleõpe, nii õppimine kui ka õpetamine, nii emakeele kui ka teise keele õpe, samuti võõrkeele õpe koolis ja täiskasvanute keelekursustel, mitnekeelise problemaatika jm. Kuigi on võimalik, et rakenduslingvistika uuringutes saadakse tulemusi, mis lisavad keele kohta uusi puhtteoreetilisi andmeid, arvas K. Sajavaara, et keele uurimine on ole rakenduslingvistika põhiesmärke vaid pigem kaasnähtus.

Keelgrasestubutuselus ja ühiskonnas väga palju keelekujumused on olulised poliitikas, kommunikatsioonis, info- tehnoloogias, sotsiaalõppes, meditsiinis jm; tekste luuakse, tõlgitakse, töödeldakse; keele eest kantakse pidevalt hooli.

Sagedi määratletakse rakenduslingvistikat teoreetilise lingvistika kaudu. Nii on tehtud ka Eesti entsüklopeedias, kus öeldakse: „rakenduslingvistika on keeleteaduse osa, mis rakendab teoreetilise lingvistika „tulemusi.“ (Eesti Entsüklopeedia 3. köide Tallinn 1995, lk 11).

Kui püüda kõlme konverentsi materjalil põhjal välja tuua Eesti rakenduslingvistika olulisemad harud, oleksid need järgmised: võõrkeeleõpe ja eesti keele kui teise keele õpe, kontrastiivgrammatika uuringud, keeletehniloogia, leksikoloogia ja leksikograafia, keelestatistika, keelepoliitika, tõlkimine, keelepoliitika, hindamine ja vigade analüüs. Need alad on olnud esinud kõikil konverentsidel. Pisut korvale on seni jäänud keelehoole ja keelekorraldus, mis õige määritud alade teadlikku hindamist, on eesti keele hea käekäigu seisukohast ülioluline. Kas edaspidi julgeldakse laendada ka holoogiat, milde rakenduslikku kallakut, hakkab ehk nüüdest sõltuma ka ühingu toest ja häälest rakenduslingvistika arendamisel.

Mida ühinguist saab? On üldiselt teada, et uus asi tekitab imbusku, kui ei ole järele teada „mida mina sellest saan“. Selle ühingu, nagu küll imuselt iga muu vastse moodustise puhul tuleb esialgu puhenduda tema kannatlikule kasvatamisele, enne kui temale ootumi võilehita. Seepärast on õige mõelda, et ühingu, tuleks hoopis küsida:

Mida ühinguist and? Astumiskoosolekul prof Karl Sajavaara lastele teamele, et iga liituja mõtleb, mida ühinguist anda, kuidas ise oma valdkonnas rakenduslingvistilist tegevust teha. Oodatud on kõik head ühingu nähtavaks ja vajalikuks teemiseks ideid, abivariante, ke sidemete sõlmimist muu maailmaga, aga ka Eesti teiste, ala poolst lähedaste seltside ja ühingutega. Eesimese ajana luuakse rakenduslingvistika ühingu koduleht, mille kaudu saab hakata vahetama.

Eesti rakenduslingvistika ühingu loomiseks on võimalik astuda isikliku avalduse alusel ühingu asjaajaja Külli Kuu-se kaudu (e-post: eryl@ee), edaspidi saab avalduse planeerida orgulehel.

EESTI RAKENDUSLINGVISTIKA ÜHINGU aastaraamat VIII Estonian Papers in Applied Linguistics

Ühinguist saab?